

1

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, het Tarief van justitiekosten en salarissen in burgerlijke zaken te herzien;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De eerste en de tweede titel van het Tarief van justitiekosten en salarissen in burgerlijke zaken worden gelezen als volgt:

EERSTE TITEL

Van de heffing van rechten

Artikel 1. 1. In alle zaken, behalve strafzaken, worden de navolgende rechten geheven, behalve van het openbaar ministerie, ambtshalve optredende.

2. Wij kunnen, bij algemene maatregel van bestuur, bepalen, dat de bedragen, in deze titel genoemd, worden gewijzigd. Geen wijziging mag ten gevolge hebben, dat enig bedrag meer dan 50 ten honderd afwijkt van het bij deze wet vastgestelde recht.

§ 1. *Vast recht bij de colleges*

Artikel 2. 1. Voor een geding wordt van elke eisende partij, na de eerste uitroeping van de zaak ter terechtzitting, en van elke verschenen gedaagde voor iedere instantie een vast recht geheven, ongerekend de verschotten.

2. Het vaste recht bedraagt:

a. f 25 voor gedingen, waarin de eis enkel strekt tot betaling van een bepaalde geldsom van niet meer dan f 1000 in hoofdsom;

b. f 50 voor alle andere gedingen.

3. In geval van vermindering van eis van meer dan f 1000 tot f 1000 of minder wordt het recht niet verminderd. In geval van vermeerdering van eis van f 1000 of minder tot meer dan f 1000 wordt het recht niet verhoogd.

Artikel 3. 1. Eisers of gedaagden, die bij eenzelfde procureur verschijnen en gelijkkluidende conclusies nemen, worden als één partij beschouwd.

2. Het geding in reconventie, het vereffenen van kosten, schaden en interessen en het doen van rekening en verantwoording worden niet als afzonderlijke gedingen beschouwd.

3. De vordering tot voeging of tussenkomst, als bedoeld in artikel 285 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, geldt voor de partij, die de vordering doet, als het aangaan van een nieuw geding. Voor een zodanige vordering

is een gelijk bedrag een vast recht verschuldigd als voor de vordering in het oorspronkelijke geding.

4. In een geding tot vrijwaring is de eiser tot vrijwaring geen vast recht verschuldigd.

5. In geval van verzet is de geopposeerde geen vast recht verschuldigd.

6. Bij verwijzing van een zaak naar een ander gerecht is niet opnieuw vast recht verschuldigd. In geval van verwijzing door de kantonrechter naar een college is echter het vaste recht opnieuw verschuldigd, met dien verstande, dat het door ieder der partijen reeds bij het kantongerecht betaalde vaste recht op het verschuldigde in mindering wordt gebracht.

Artikel 4. In een kort geding bedraagt het vaste recht f 25. Het wordt alleen van de eisende partij geheven.

Artikel 5. 1. Aan elke partij worden, ongeacht of door haar het vaste recht verschuldigd is, kosteloos verstrekt:

- a. een grosse of afschrift van alle uitspraken;
- b. verdere afschriften van de einduitspraak, voor zover deze nodig mochten zijn voor de tenuitvoerlegging, voor het aanwenden van rechtsmiddelen of krachtens wettelijk voorschrift;
- c. één afschrift van alle akten en processen-verbaal, ten processe opgemaakt.

2. Evenmin worden kosten in rekening gebracht voor beslissingen, akten en processen-verbaal, die een rechtstreeks uitvoeisel van de uitspraak zijn, met inbegrip van grossen of afschriften op de voet van het vorige lid.

3. Onze Minister van Justitie kan nadere regelen stellen omtrent de toepassing van dit artikel.

Artikel 6. 1. Voor de indiening van een verzoekschrift bij een rechterlijk college wordt een vast recht geheven van f 25 per verzoekschrift.

2. Voor de indiening van ieder door een advocaat of procureur ondertekend verweerschrift wordt eveneens een vast recht van f 25 geheven.

3. De bepalingen van artikel 5 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 7. 1. Indien in de loop van een aanhangig geding een op dit geding betrekking hebbend verzoekschrift wordt ingediend, is daarvoor geen vast recht verschuldigd.

2. Indien op het indienen van een verzoekschrift behandeling van de zaak ter terechtzitting volgt, wordt het betaalde vaste recht in mindering gebracht op het vaste recht bedoeld in artikel 2.

Artikel 8. 1. Het vaste recht voor de indiening van een verzoekschrift tot het verlenen of het verlengen van surséance van betaling bedraagt f 60. Hetzelfde vaste recht wordt geheven van hem, die terzake hoger beroep of beroep in cassatie instelt.

2. Ingeval van indiening van een verzoekschrift tot ontbinding van een akkoord of in hoger beroep of cassatie van de beslissing betreffende homologatie of ontbinding van een akkoord dan wel van een vonnis tot faillietverklaring bij niet-aanname van een akkoord door de schuldeisers, wordt het recht volgens artikel 6 geheven.

Artikel 9. 1. In elk faillissement betaalt de curator uit de baten van de boedel bij het deponeren van de eerste uitdelingslijst of zodra de uitspraak tot homologatie van een akkoord in kracht van gewijsde is gegaan, een vast recht van f 100.

2. Onder dit vaste recht is niet begrepen het recht, volgens artikel 2 voor verificatiegeschillen verschuldigd.

3. In geval van indiening van een verzoekschrift in hoger beroep of cassatie van de beslissing betreffende de homologatie van een akkoord, evenals ingeval van indiening van een verzoekschrift tot ontbinding van een akkoord en van een ver-

zoekschrift in hoger beroep of cassatie van die beslissing, wordt het recht volgens artikel 6 geheven.

4. Hij die, als niet geverifieerd schuldeiser, verzet doet tegen de uitdelingslijst teneinde als schuldeiser geverifieerd te worden, voldoet een vast recht overeenkomstig artikel 6. Artikel 3, lid 1, is van overeenkomstige toepassing. Het recht wordt niet geheven, indien tevens door wel geverifieerde schuldeisers verzet tegen de uitdelingslijst wordt gedaan.

Artikel 10. 1. Voor de opening van een gerechtelijke rangregeling buiten faillissement wordt een bedrag van f 25 geheven van degene, op wiens verzoek de akte wordt opgemaakt. Indien tot benoeming van een rechter-commissaris wordt overgegaan, wordt bovendien van de verzoeker een vast recht geheven van f 50. Artikel 3, lid 1, is van overeenkomstige toepassing.

2. Voor de indiening van verzoekschriften tot rangschikking wordt geen recht geheven. In geval van verwijzing ten gevolge van tegenspraak is het recht overeenkomstig artikel 2 verschuldigd.

3. Geen afzonderlijke rechten worden in rekening gebracht voor de uitgifte van stukken, van welke de wet de betekening door de vervolger van de rangregeling voorschrijft.

§ 2. Vast recht bij de kantongerechten

Artikel 11. 1. Voor zover de eis of het verzoek niet enkel strekt tot betaling van een bepaalde geldsom van niet meer dan f 50 in hoofdsom, wordt voor een geding van de eisende partij, na de eerste uitroeping van de zaak ter terechtzitting, en voor de indiening van een verzoekschrift een vast recht geheven.

2. Het vaste recht bedraagt:

a. f 10, wanneer de eis of het verzoekschrift enkel strekt tot betaling van een bepaalde geldsom van niet meer dan f 200 in hoofdsom;

b. f 25 in alle andere gevallen.

3. Artikel 2, lid 3, en de artikelen 3, 5 en 7 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12. 1. Geen vast recht is verschuldigd:

a. voor benoeming of ontslag van voogden en toeziende voogden;

b. voor de akte van aanvaarding van voogdij of toeziende voogdij;

c. voor bemoeiingen met het beheer van vermogen van minderjarigen, volgens regelen, gesteld door Onze Minister van Justitie;

d. in zaken bedoeld in het vijfde hoofdstuk van de Armenwet;

e. voor een verzoek ingevolge een der artikelen 12 en 15 van de wet van 27 April 1884 (*Stb.* 96) tot regeling van het staatstoezicht op krankzinnigen;

f. ingeval van ambtshalve verrichte verzegeling en ontzegeling;

g. ingeval van verzet tegen een dwangbevel bedoeld in artikel 18 der wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds.

2. Onze Minister van Justitie kan bepalen, dat voor andere, in het eerste lid niet genoemde groepen van zaken geen recht verschuldigd zal zijn.

§ 3. Overige rechten bij de colleges en kantongerechten

Artikel 13. 1. Onverminderd het bepaalde in de overige artikelen worden aan partijen en aan belanghebbenden afschriften van of uittreksels uit beslissingen, akten, processen-verbaal, registers of andere stukken zonder betaling afgegeven ten behoeve van hun procureurs of hun gemachtigden.

2. Voorts is de griffier bevoegd aan partijen en belanghebbenden afschriften of uittreksels, als in het eerste lid bedoeld, zonder betaling af te geven, indien en voor zover zij daarbij belang hebben en niet in staat zijn op andere wijze in de behoefte te voorzien. Bij weigering van de griffier kunnen partijen de beslissing van de president of van de kantonrechter inroepen. Tegen deze beslissing is geen hogere voorziening toegelaten.

3. Wij kunnen bepalen, dat voor wetenschappelijke doeleinden afschriften of uittreksels van vonnissen en beschikkingen zonder betaling of tegen een door Ons vast te stellen vergoeding ter beschikking kunnen worden gesteld.

4. Onze Minister van Justitie kan een bedrag vaststellen, te heffen van advocaten, procureurs of kantongerechtigden voor het verstrekken van niet-getekende afschriften van of uittreksels uit de rol. Dit bedrag zal niet hoger zijn dan f 50 per kalenderjaar.

5. Voor de uitgifte van afschriften en uittreksels uit de registers van de burgerlijke stand met bijlagen worden de bedragen berekend, bedoeld bij de wet van 23 April 1879 (*Stb.* 72).

6. Voor de overschrijving van huwelijksvoorwaarden in de registers wordt een recht geheven van f 5 van degene die overschrijving verzoekt.

7. Voor de legalisaties van handtekeningen wordt een recht geheven van f 1 voor iedere handtekening, met dien verstande dat meerdere handtekeningen van dezelfde persoon op hetzelfde stuk als één handtekening worden beschouwd.

Artikel 14. 1. Voor elke akte, beschikking of procesverbaal gedaan, gegeven of opgemaakt door een rechterlijk college, een kantonrechter of een griffier anders dan in een geding, bij de behandeling van een verzoekschrift of van de zaken, waaromtrent in de paragrafen 1 en 2 het vaste recht geregeld is, wordt een recht geheven van f 10.

2. Voor de noodzakelijke afschriften dezer beschikkingen, akten en processen-verbaal wordt geen recht geheven. Onze Minister van Justitie kan nadere regelen geven ter uitvoering van het in dit lid bepaalde.

Artikel 15. 1. Geen recht wordt geheven ter zake van beëdigingen welke ingevolge wettelijk voorschrift plaats vinden, voor de akte van bewaargeving der registers van de burgerlijke stand en voor de behandeling der aangifte voor eigen faillissement. Voor de afschriften der in die gevallen op te maken akten is geen recht verschuldigd.

2. Ook wordt geen recht geheven van openbare colleges en van ambtenaren van openbare lichamen, die afschriften of uittreksels van stukken of legalisaties van handtekeningen behoeven voor de waarneming van de dienst.

3. Voorts wordt geen recht geheven in de gevallen, waarin bij bijzondere wetten vrijstellingen zijn toegestaan of vastgesteld.

TWEDE TITEL

Van de betaling der rechten en verschotten

Artikel 16. 1. Betaling der rechten en verschotten geschiedt hetzij contant, hetzij uit voorschot.

2. Voor de voldoening daarvan zijn mede-aansprakelijk de advocaten of procureurs of gemachtigden van partijen of van belanghebbenden, en in geval van faillissement de curator.

Artikel 17. 1. Indien vóór de behandeling van de zaak vergunning is verzocht om kosteloos of tegen verminderd tarief te mogen procederen, en hiervan vóór of bij het afroepen van de zaak aan de griffier is kennis gegeven, worden de rechten, door de verzoekende partij verschuldigd, geheel, onderscheidenlijk voor de helft, in debet gesteld.

2. Bij intrekking of afwijzing van het verzoek of bij intrekking van de vergunning zijn de verschuldigde rechten terstond opvorderbaar zonder dat de advocaat, procureur of gemachtigde van de betrokken partij of van de belanghebbende daarvoor aansprakelijk wordt.

Artikel 18. Indien bij een verzoek als bedoeld in artikel 868, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering de daar vermelde stukken zijn overgelegd is het recht voor zoveel verschuldigd, opvorderbaar zodra de rechterlijke beschikking is gegeven, zonder dat de advocaat, procureur of gemachtigde van de betrokken verzoeker aansprakelijk wordt.

Artikel 19. Op last van de voorzitter van het rechterlijk college of van de kantonrechter wordt aan on- of minvermogens voor het geheel, onderscheidenlijk voor de helft, vrijstelling van rechten verleend in de gevallen, waarin niet is voorzien in de artikelen 855—871 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Zodanige last wordt gegeven ten behoeve van personen die, onder overlegging van de in artikel 857 van genoemd wetboek genoemde stukken, genoegzaam van hun on- of minvermogen om de rechten te voldoen, doen blijken. Artikel 860, derde en vierde lid, van dat wetboek vindt overeenkomstige toepassing.

Artikel 20. In debet gestelde opvorderbare rechten worden voldaan zodra de griffier de vordering tot betaling doet.

Artikel 21. Verschotten voor reis- en verblijfkosten, advertenties, exploiten en oproepingen anders dan per post door de griffier gedaan, worden door belanghebbenden terugbetaald. Advocaten, procureurs en gemachtigden zijn voor de terugbetaling mede aansprakelijk.

Artikel 22. 1. Bij gebreke van betaling geschiedt invordering der rechten en betaalde verschotten krachtens een door de griffier uit te vaardigen dwangbevel.

2. Het dwangbevel wordt uitvoerbaar verklaard door de rechter of, indien het een college geldt, door de voorzitter van het betrokken gerecht.

3. Het dwangbevel wordt op kosten van de schuldenaar, ten vroegste een maand na de betekening tenuitvoergelegd op de wijze in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bepaald.

4. Gedurende een maand na de betekening van het dwangbevel kan de schuldenaar bij het betrokken gerecht, rechtdoende in burgerlijke zaken, daartegen, bij verzoekschrift, in verzet komen.

Artikel 23. 1. Geschillen, over de tenuitvoerlegging der dwangbevelen gerezen, worden berecht door de burgerlijke rechter.

2. Bevoegd is de arrondissements-rechtbank, binnen wier rechtsgebied de tenuitvoerlegging plaats heeft.

3. Zodanige geschillen worden door een exploit van verzet aan het oordeel des rechters onderworpen.

4. Het verzet kan nimmer steunen op de onwettigheid van het tenuitvoergelegde dwangbevel.

5. Tegen de beslissing der rechtbank is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 24. 1. De griffiers zijn bevoegd, van de belanghebbenden, hun advocaten, procureurs, raadslieden of gemachtigden, tegen bewijs van ontvangst en ter latere verrekening, een voorschot te vragen tot dekking van de vermoedelijke rechten en verschotten.

2. De griffiers kunnen hun dienst weigeren, zolang het verlangde voorschot niet is gestort.

3. Gedurende een maand na de storting van het voorschot kan de voorschotgever bij het gerecht ter welks griffie het voorschot is gestort, rechtdoende in burgerlijke zaken,

tegen de beslissing van de griffier, bij verzoekschrift, in verzet komen.

4. Tegen de beslissing van het gerecht is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 25. 1. Gedurende een maand na de mededeling van de uit het voorschot verrekende rechten en verschotten, en, bij rechtstreekse betaling daarvan, binnen een maand na die betaling, kunnen in het eerste geval de voorschotgever, in het tweede geval hij die de rechten en verschotten betaalde, bij het gerecht ter griffie waarvan voorschot werd gestort of werd betaald, rechtdoende in burgerlijke zaken, tegen de beslissing van de griffier, bij verzoekschrift, in verzet komen.

2. Tegen de beslissing van het gerecht is geen hogere voorziening toegelaten.

Artikel 26. Voor de indiening van een exploit van verzet, als bedoeld in artikel 23, en van een verzoekschrift ingevolge een der artikelen 24 en 25 is geen recht verschuldigd.

Artikel II

De vijfde titel van het Tarief van justitiekosten en salarissen in burgerlijke zaken wordt gelezen als volgt:

VIJFDE TITEL

Van de deurwaarders

Artikel 53. 1. Wij stellen bij algemene maatregel van bestuur de bedragen vast, welke aan de deurwaarders zijn verschuldigd voor hun ambtshandelingen.

2. Onder de ambtshandelingen worden mede verstaan de besprekingen, correspondentie, nazoeeking en informaties, welke voor de juiste vervulling van die ambtshandelingen noodzakelijk zijn.

Artikel 54. Bij de in artikel 53 bedoelde algemene maatregel van bestuur worden vergoedingen vastgesteld voor:

a. het doen van een exploit alsmede de werkzaamheden, verricht ingevolge een opdracht tot het doen van een exploit, indien deze om enige reden niet uitgevoerd kan worden;

b. het doen van protest van non-acceptatie of non-betaling van een wissel, orderbiljet en dergelijke (copie en overschrijving op het register daaronder begrepen) en voor het opmaken van een akte van interventie aan de voet van het protest;

c. ontruiming, inbeslagneming, executoriale verkoping, daarmede verband houdende verrichtingen ter plaatse, alsmede voor een prolongatie-akte en het aanplakken van de verkoopbiljetten;

d. gijzeling, een ingetrokken opdracht tot gijzeling, een mislukte gijzelingspoging en ontslag uit de gijzeling;

e. het voorgeleiden van de schuldenaar voor de voorzitter der rechtbank in geval van een kort geding ter zake van inhechtenisneming;

f. het opmaken van enig proces-verbaal, anders dan ingevolge de vorengenoemde handelingen;

g. het zich doen bijstaan door getuigen;

h. vacatie ter verkrijging van de nodige hulp van de sterke arm;

i. de betekening van een akte van procureur tot procureur;

j. het doen van dienst bij burgerlijke terechtzittingen bij getuigenverhoren, comparities van partijen, verhoren op vraagpunten bij andere verhoren of verrichtingen en bij vergaderingen der gerechten.

Artikel 55. 1. Bij de in artikel 53 bedoelde algemene maatregel van bestuur worden tevens bedragen vastgesteld, verschuldigd aan de deurwaarder voor:

a. vervoer binnen zijn standplaats;

b. reis- en verblijfkosten voor het geval de deurwaarder zich tot het verrichten van enige, in artikel 54, genoemde, handeling buiten zijn standplaats moet begeven.

2. Onze Minister van Justitie kan regelen of aanwijzingen geven ter nadere aanduiding van hetgeen onder standplaats wordt begrepen.

Artikel 56. 1. Behalve de door Ons te bepalen bedragen zijn mede aan de deurwaarders verschuldigd de door dezen voor de juiste vervulling der in artikel 54 genoemde handelingen gedane verschotten.

2. De bedragen, voorgeschoten voor vervoer van een getuige binnen diens verblijfsgemeente en voor reis- en verblijfkosten van een getuige, wanneer deze zich voor het optreden als getuige buiten zijn verblijfsgemeente moet begeven, mogen niet uitgaan boven de overeenkomstige kosten, ingevolge artikel 55 aan de deurwaarder verschuldigd.

Artikel III

De zesde titel van het Tarief van justitiekosten en salarissen in burgerlijke zaken wordt gewijzigd als volgt:

ZESDE TITEL

Slotbepalingen

Artikel 57. Wij stellen, bij algemene maatregel van bestuur, de bedragen vast, welke wegens vacatie en reis- en verblijfkosten toekomen aan:

a. bewaarders van in beslaggenomen en verzegelde goederen;

b. houders of bewaarders van stukken, die opgroepen worden om stukken, welke onder hun berusting of bewaring zijn, voor de rechter te brengen;

c. deskundigen;

d. getuigen.

Artikel 58. In de gevallen, waarin de partijen, tengevolge van een rechterlijke uitspraak verplicht zijn te reizen, worden de kosten, daardoor veroorzaakt, ten laste gebracht van de in de kosten veroordeelde partij, overeenkomstig de daarvan door de rechter vast te stellen begroting.

Artikel 59. Deze wet kan worden aangehaald als Wet tarieven in burgerlijke zaken.

Artikel IV

Artikel 36 van het Tarief van gerechtskosten in strafzaken wordt als volgt gelezen:

„Voor het uitbrengen van exploit tengevolge bijzondere wetten berekenen de deurwaarders hun kosten op de voet van de bedragen, daarvoor vastgesteld ingevolge de Wet tarieven in burgerlijke zaken”.

Artikel V

De wet van 5 juli 1910 (*Stb.* 182), houdende regeling van de heffing van griffierechten en, in verband daarmede, wijziging van enige wettelijke voorschriften, wordt ingetrokken.

Artikel VI

Artikel 17 van het besluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Justitie van 13 november 1942 (*Verordeningsblad* 124/1942), tot vergemakkelijking van de inning van kleine geldvorderingen, vervalt.

Artikel VII

Artikel 18, elfde lid, der Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds (*Stb.* J 121) vervalt.

Artikel VIII

In het Wetboek van Koophandel worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 143b, eerste lid, vervallen de woorden „of den griffier van den kantonrechter”. In het tweede lid onder 5° vervallen het woord „griffier” en de daaraan voorafgaande komma.

B. In artikel 143c vervallen het woord „griffiers” en de aan dat woord voorafgaande komma.

Artikel IX

Artikel 221 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt gelezen:

De rechter kan bepalen dat door de partij, te wier verzoeken de opneming of bezichtiging geschiedt, een voorschot voor de reiskosten ter griffie wordt gedeponeerd.

Indien de rechter de plaatsopneming of bezichtiging ambts-halve beveelt, zal hij tevens bevelen te wiens laste de kosten zullen worden gebracht.

Artikel X

In artikel 113, tweede lid, van de Pachtwet wordt in plaats van: „de artikelen III en IV van de wet van 5 juli 1910 (Stb. 182)” gelezen:

de artikelen 24 en 25 van de Wet tarieven in burgerlijke zaken.

Artikel XI

De laatste zin van artikel 4, vierde lid, van de Belemmeringenwet Privaatrecht wordt gelezen:

De invordering geschiedt, zo nodig, op de wijze als bij de Wet tarieven in burgerlijke zaken ten aanzien van de invordering van griffierechten is bepaald.

Artikel XII

De laatste zin van artikel 9, vijfde lid, van de Belemmeringenwet Landsverdediging wordt gelezen:

De invordering geschiedt, zo nodig, op de wijze als bij de Wet tarieven in burgerlijke zaken ten aanzien van de invordering van griffierechten is bepaald.

Artikel XIII

Aan artikel 77 van de Ruilverkavelingswet 1954 wordt een eerste lid toegevoegd, luidende:

1. Voor een geding, voortvloeiende uit een verwijzing door de rechter-commissaris, als bedoeld in artikel 67, lid 2, en in artikel 68, lid 2, is alleen door de belanghebbende, met wie geen overeenstemming is verkregen, vast recht, als bedoeld in de Wet tarieven in burgerlijke zaken, verschuldigd.

Het bestaande lid wordt genummerd: 2.

In lid 2 wordt de aanhef „De kosten van het geding betreffende schattingen” vervangen door:

De kosten van een geding, als bedoeld in lid 1.

Artikel XIV

In gedingen, die op het ogenblik van inwerkingtreden van deze wet aanhangig zijn, en ten aanzien van verzoekschriften, die vóór dat ogenblik in behandeling genomen zijn, wordt het vaste recht volgens artikel I geacht te zijn betaald.

Artikel XV

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip. Wij behouden Ons voor een verschillend tijdstip vast te stellen, voor verschillende delen van de wet.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,